

gjældende Fester, dels om Tilveiebringelse af et Par nye Kantater, til hvilke der baade skal skrives ny Text og ny Musikk. Saa-danne Arbejder kunne ikke stampes op af Jorden i et Dieblit, de maa forberedes gjennem længere Tid. Naar Unversitetet altsaa har ønsket at give disse Fester et særligt Præg ved nye Kantater og Udarbeidelse af særlige Programmer, saa har man allerede paa et langt tidligere Tidspunkt maattet tage Bestemmelse derom i Forventning om, at den fornødne Bevilling vilde blive givet paa Finantsloven, og man har først, da Betænkningen fremkom, faaet Anledning til at se, at der — hvad man ikke tidligere havde ment at kunne berygte — kunde være Tale om, at man ikke fik det nødvendige Beløb bevilget. Unversitetet vil saaledes komme i betydelig Forlegenhed, dersom Thinget vedblivende vil negte dette Beløb. Men det er da ogsaa mit Haab, at man senere, naar man har set disse Fester afholdte og har set det Præg, de ville faae, ikke vedblivende vil modsætte sig at efterbevilde det paagjældende Beløb. De øvrige Ændringsforslag er der næppe Anledning for mig til at komme nærmere ind paa, da flere af dem, med Hensyn til hvilke Udvalget har delt sig, jo alt have været Gjenstand for udførlig Omtale ved 2den Behandling.

Tauber: Jeg ønsker at sige nogle Ord angaaende det Underændringsforslag, som er stillet under Nr. 59. Det angaar det Beløb, som skal bevilges til Ombygning af en Kofstald paa Nordruplund. Jeg beklager, at min ærede Medforslagsstiller, det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust), ikke er til Stede, da han bedre vilde være i Stand til nærmere at begrunde dette Underændringsforslag, eftersom han tilligemed flere andre af Udvalgets Medlemmer har undersøgt Forholdene paa Stedet. Jeg har imidlertid kunnet slutte mig til det Standpunkt, som han har gjort gjældende i Udvalget og skal til Begrundelse deraf anføre enkelte Punkter. Den ærede Ordfører nævnte meget rigtigt, at man fra alle Sider var enig om Nødvendigheden af at ombygge eller forandre den paagjældende Bygning; men Spørgsmaalet var i det væsentlige det, hvorvidt der skulde anbringes et Fjernhjelkeloft eller et Træhjelkeloft. Aarsagen til, at det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds ved Undersøgelse paa Stedet har fundet, at et Træhjelkeloft vilde være at foretrække, var den, at begge Dele, baade Fjernhjelkeloft og Træhjelkeloft, vilde give Staden en jaaringe Hvide, at en ekstraordinær Ventilation vilde blive fornøden. Gjennem et Fjern-

hjelkeloft kunde ikke en saadan Ventilation tilveiebringes opad paa en bekvem Maade, hvorimod man ved at lægge et Træhjelkeloft vilde kunne over hele Staden eller en væsentlig Del deraf lægge løse Brædderplader, som kunde tages af om Sommeren, naar Solen brænder for hedt. Der er imidlertid ogsaa et Spørgsmaal, som er af Bigtighed ved Bedømmelsen af dette Punkt. Den paagjældende Forpagter hører til de Forpagtere, som i to eller tre Aar ikke har kunnet betale deres Forpagtningsafgift. Der er paa Tillægsbevillingsloven begjært en betydelig Estergivelse af denne Mands Forpagtningsafgift, hvad jeg dog ikke ved denne Leilighed skal gaa ind paa, jeg nævner det blot. Men under disse Omstændigheder vil der ikke være nogen Mulighed for at paalægge den paagjældende Forpagter en forøget Udgift til Forrentning og Udbrug af det Beløb, som skulde medgaa til Ombygningen af Kofstalden. Under andre Omstændigheder ville i alt Fald en væsentlig Del af dette Beløb og maaske det Hele blive lagt paa Forpagteren til Forrentning og Udbrug; men naar den nuværende Forpagter har været ude af Stand til at betale sin hidtilværende Afgift, er der jo ingen Mening i at ville forøge den ved en ny Udgift; det maatte altsaa blive Staten, der mod Sværvane kom til at afholde hele dette Beløb. Dette maa gjøre os betænkelige ved at foretage en betydelig Beføstning, der rent ud skal ske paa Statens Regning. Desuden er den paagjældende Kofstald gammel og vil i sin Grundvold og øvrige Bygning vedblive at være en gammel Bygning, og hvilke Forbedringer man end anvender derpaa, vil det Hele maaske alligevel vise sig at være Kludveri. Disse to Hensyn forekommer mig at maatte gjøre os betænkelige ved at gaa høiere end strengt fornødent. Jeg finder det lige som min ærede Medforslagsstiller tillige temmelig urimeligt, at ville overlade Afgjørelsen af dette Spørgsmaal til den paagjældende Forpagter, naar man kan sige sig selv, at han, efter hvad han har oplyst, maa sidde meget usikkert ved Forpagtingen, hvorefter det maa antages, at han i det væsentlige vil rette sig efter, hvad de Autoriteter, der nærmest have med Sagen at gjøre, finder for godt. Vi kunne under disse Omstændigheder ikke vente i en Sag som denne at faae et saadant Skjøn af Forpagteren som af en Mand, der ventet, at blive siddende ved Forpagtingen i en længere Arrække og har jærlig Interesse deri. Vi ere altsaa nødte til at handle paa egen Haand, og vi anbefale da at tage den Beslutning at indstrænke Bevillingen til det mindst Mulige.